

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af i) OLAF's afgørelse OCM (2021)22007 af 22. juli 2021, (ii) OLAF's afgørelse OCM (2021)22008 af 22. juli 2021, (iii) Kommissionens afgørelse (ref. Ares(2021)20233749) af 22. marts 2021 og (iv) Kommissionens afgørelse (ref. Ares(2021)1610971) af 3. marts 2021.
- Kommissionen og OLAF tilpligtes at betale i) 1 127,66 EUR, eftersom PMO undlod at træffe en individuel administrativ afgørelse vedrørende inddrivelsen, (ii) 9 250,05 EUR, der er tilbageholdt for maj, juni, juli, august og september 2021, og (iii) 1 EUR opgjort efter ret og billighed i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt som følge af OLAF's ulovlige adfærd i forbindelse med undersøgelse OF/2016/0928/A1, der resulterede i sagsøgerens fjernelse fra tjenesten.
- Kommissionen og OLAF tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at OLAF har tilsidesat artikel 90, stk. 2, og artikel 90a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, eftersom sagsøgerens klage af 23. marts 2021 blev afvist med henvisning til fast retspraksis fra Unionens retsinstanter, hvorefter OLAF's endelige rapport og henstillinger ikke udgør retsakter, der skaber retsvirkninger.
2. Andet anbringende om, at OLAF har tilsidesat den nævnte vedtægts artikel 90, stk. 2, og artikel 90a som følge af afvisningen af sagsøgerens klage af 23. april 2021. Sagsøgeren gør gældende, at OLAF burde have antaget klagen til behandling, eftersom OLAF er en tjenestegren i Kommissionen og dermed en del af Kommissionen, og burde som følge heraf have behandlet sagsøgerens klage.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat den nævnte vedtægts artikel 90, stk. 2, eftersom Kommissionen vedtog en stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens klage over Kommissionens afgørelse af 22. marts 2021 (ARES (2021)2023374), der bekræftede Kommissionens afgørelse af 3. marts 2021 (ref. ARES(2021)1610971).

Sag anlagt den 25. oktober 2021 — NJ mod Kommissionen

(Sag T-693/21)

(2022/C 37/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NJ (ved advokat C. Maczkovics)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at Kommissionen retsstridigt undlod at handle på grundlag af sagsøgerens klage af 19. april 2018 over statsstøtte foranstaltning SA.50952(2018FC);
- Kommissionen tilpligtes straks at tage stilling til klagen, der er registreret under SA.50952(2018FC).

- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder omkostninger som sagsøgeren har afholdt, selv om Kommissionen efter anlæggelsen af den foreliggende sag måtte iværksætte foranstaltninger, som ifølge Retten fratager søgsmålet sin genstand, eller hvis Retten afviser sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig et enkelt anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sagsøgeren har navnlig påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 265 TEUF og artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i forordning 2015/1589⁽¹⁾, kravet om omhyggelig og upartisk undersøgelse, princippet om god forvaltningsskik og princippet om vedtagelse af afgørelser inden for en rimelig frist, idet Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, i forordning 2015/1589 mere end tre år og seks måneder efter indgivelsen af sagsøgerens klage over statsstøtteforanstaltning SA.50952(2018FC). Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen burde have vedtaget en sådan afgørelse inden for en periode på 12 måneder i overensstemmelse med Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager⁽²⁾, eller i det mindste inden for en rimelig frist.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager (EUT 2009, C 136, s. 13).

Sag anlagt den 31. oktober 2021 — Peace United mod EUIPO — 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Sag T-699/21)

(2022/C 37/53)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Peace United Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat M. Artzimovitch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Peace United Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN — EU-varemærkeregistriering nr. 11 352 804

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juli 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 276/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret som følge af forskellige faktiske og retlige urigtige vurderinger og en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningskik fandt, at der i den omtvistede periode ikke var gjort reel brug af EU-varemærket MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN nr. 11 352 504 for de tjenesteydelser, der gøres krav på, og som henhører under klasse 41 og 43.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.